

De Regge op de fiets

Notter, Zuna, Rectum en Ijpelo. Nog nooit gehoord van deze plaatsnamen? Ga dan eens op de pedalen in Twente en ze komen op je pad.

TEKST EN FOTO'S MAX DE KRIJGER

Niet onbekend, maar geen wereldstad: Wierden was een uurtje geleden onze startplaats. Ons traject wringt zich door het Twentse landschap. De meestal smalle asfaltweggetjes bepalen de route, ze worden afgewisseld door fietspaadjes langs brede landwegen. We mogen niet klagen: het is echt mooi hier. Fraaie landhuizen en verbouwde woonboerderijen bij sommige staan dure paarden in de wei. Ze volgen ons met hun grote ogen. Leven op het Twentse platteland is geen armoe. Toch missen we vanmorgen wel wat rust. En een tikje authenticiteit ook. We bemerken veel wegverkeer en ander lawaai. Niet fijn oom te horen noch om te zien. Er is niettemin goed nagedacht over de route. Telkens duikt hij onder in een plukje natuur, waarbij we wegen en buitenwijken even verlaten. Wierden ontsnappen was zojuist de eerste uitdaging. We schampten Nijverdalen en nu staat Rijssen op de kaart. Met de plaatsjes Notter en Zuna. We remmen even af met de fiets, anders ben je er ongemerkt doorheen.

SLINGEREN OP HET PONTJE

Vanaf Rijssen en Enter begint het Twents te voelen. Alleen bij Nijverdalen zagen we vanmorgen De Regge, nu omarmt hij ons innig en lijkt niet te willen loslaten. We zitten op het bankje bij het pontje dat met de hand wordt aangedreven. Als passagier op de schuit slinger je jezelf naar de overkant van het riviertje.

Ook wij moeten eraan geloven. Dat is best een uitdaging, zeker in coronatijd. Zonder handschoenen het vliegwiel bedienen. Een echtpaar aan de overkant slingert het vaarmiddel hun kant op. Even later staan ze erop en komen ze tergend langzaam onze kant op. Een groepje kanoërs peddelt voorbij, met een ruime boog gaan ze om het pontje heen. Het echtpaar is over. Ze komen uit Twente, maar waren hier nog nooit. Ook wij hebben hier nog nooit gefietst, het maakt het zowaar tot een spannende dag. Nog even een boterham langs de Regge en verder gaan we.

PELMOLEN VAN RIJSSEN

We pakken een modern stukje Rijssen mee voordat we plekken naderen die je dwingen om af te stappen. Het begint met de pelmolen van Rijssen die nog gewoon in gebruik is. Het decor is prachtig, alsof je terug bent in het bouwjaar van dit monument: 1752. Alleen de skyline van stadje Rijssen houdt die gedachte tegen. De molen is bijna opgeslokt door een buitenwijk. Een beetje door de knieën

zakken en dat moderne spul is uit het zicht. De molen behoort tot het erfgoed van deze regio. Nu een bezienswaardigheid, vroeger een van de drie belangrijkste industriemolens van Twente. Kijken, luisteren en ruiken kun je hier. Soms is de molen geopend voor publiek en dan kun je in de schaars verlichte ruimte kijken naar het productieproces. En luisteren, want de molen draait om olie met hoge druk uit het lijnzaad te persen. We ruiken de typische lucht van warm lijnzaad. Echt een bijzondere tussenstop. Temeer omdat hier ook een klassieke zomp is aangemeerd. Met dit oude bootje werd vroeger van alles getransporteerd over de Regge. Nu zijn het toeristen die graag aan boord gaan om vanaf het water het Twentse landschap te bewonderen. En dan is er nog een pareltje hij Rijssen: havezathe De Oosterhof. Dit elegante pand is nu stadsmuseum, het Rijssens Museum. Je kunt hier rondsnoeven of gewoon even slenteren in de sierlijke tuinen over paadjes met de grandeur van vroeger. De route voert erlangs. Na het stadje Rijssen duikt het platteland weer op. Tot Enter is het worstelen met de infrastructuur.

Niet lelijk, maar evenmin fraai. En dan is daar Enter, dorpje aan de Regge. We doorkruisen het en komen uit bij de werf waar de zomp nog steeds wordt gebouwd. De Waarf heet het hier, een combinatie van een scheepswerf voor de Enterse zomp en een expo over de Regge.

DIKKE EIKEN

Wij fietsen door, want na Enter krijgt de volhouder wat hij verdient. Fietspaden met uitzicht op dikke eiken in een rustiek landschap. Een groepje schapen staat verbaasd te kijken langs de waterlijn. Alsof we de eerste fietsers zijn in dit gebied. Maar dat zijn we bepaald niet: het is hier best druk. Het pad slingert, het geeft steeds opnieuw zicht op de Regge die muisstil slingert door het Twents landschap. Hij meandert, nieuwe bochten worden gevormd door water. Zo mooi, zo tijdloos. Het fantasiebeeld vormt zich als vanzelf: een zomp wordt vanaf de oever voortgetrokken door een boer met paard en wagen. Het tafereel doet denken aan een oude schoolplaat. Ook zonder de geijkte plaatjes is het hier heerlijk fietsen. Mooie doorkijkjes tussen het riet. Een flink meer, met aalscholvers die hoog in de bomen met de vleugels wijd zitten. We zijn in Rectum. De aparte naam van de buurtschap is oud Nedersaksisch, een samenvoeging van verbasterde woorden Recde of Regde, de vroegere naam van de Regge. Tem of Tum staat voor woonstede'. Even verder ligt Ijpelo, nog zo'n buurtschap waaraan je snel voorbijgaat. In de verte ligt Wierden, ons einddoel.

De regio rond de Regge is mooi, al blijkt dat vooral uit de tweede helft van onze fietstocht. De derde helft in Wierden laten we ons goed smaken.

Smaak en Vermaak

Smaak en Vermaak heet deze route die door Visit Twente is samengesteld. De naam komt voort uit de diverse eet- en drinkgelegenheden die langs het traject liggen. In coronatijd en in het laagseizoen zijn deze echter niet gegarandeerd geopend. Er is de Grimberghoeve, met moeders befaamde appeltaart, Zunakaas met boerderijwinkel, melkveebedrijf Reggezuivel met yoghurt en meer en IJsoerderij 'n Mors.

De route is 35 kilometer lang en tevens een knooppuntenroute. Dat betekent dus dat deze op iedere plek kan worden gestart.

Zie ook: www.visittwente.nl/routes-Twente/251/smaak-en-vermaaknotterzuna/

